

הגות

◀ מחקרים בהגות
החינוך היהודי

◀ כרך יב

הגות

מחקרים בהגות החינוך היהודי

יוצא לאור על ידי המכללה האקדמית הרצוג, מיסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג

עורץ: איתמר ברנו

עורץ משנה: מתנאל ברAli

חברי המערכת:

יהודית ברנדס | חיים גזיאל | שלמה רומי | מרגלית שילה | תמר רוס | אביחי קלרמן |

יהודית ביתן | מיכל שאול

"הגות" הוא כתב עת מדעי בינתחומי בתחום מחשבת החינוכית והחינוך היהודי היוצא

אחת לשנה

כל המאמרים המתפרסמים בו עבריים הליך שיפוט אונוני על ידי מומחים.

עריכת לשון: שמואל מרツבך

סזר ועימוד: סטודיו ולדמן

כתובת המערכת: המכללה האקדמית הרצוג, קמפוס היכל שלמה,

רחוב המלך ג'ורג' 58, ירושלים, 9426223

מאמרים יש לשלוח לכתובת הדואר האלקטרוני hagut@herzog.ac.il.

בצירוף קורות חיים ותקציר המאמר בעברית ובאנגלית (עד 250 מילה).

כל הזכויות שמורות למכללה האקדמית הרצוג

ISSN 1565-0243

ירושלים תשפ"א, 2021

תוכן העניינים

		 תוכן העניינים
5		 דבר המערכת
9	שילוב תורה וחוכמה: שתי גישות – בין הראייה קוק לרא"ם ליפשיץ	 יהודת ברנדס
29	מחנך ההמוניים: חינוך ודתיות בפועל של היל ציטילין	 עוז בלומן
47	שמעו נא המורים: קווים לדמות המורה בగ'רבה נוכח תמורה היסטוריות, על פי כתביו של הרב משה קלפון הכהן	 רונאל עטיה
67	הרואה שנרדם: 'מטפורות שבורות' לעבודת המורה ומושמעותן להבנית דמותו	 רעות ברוש
85	תוכניות לימודים במחשבת ישראל מיסודה של דב רפל: ניתוח אידיאולוגי קוֹרִיקוֹלֵרִי	 אריאל לוין
103	"איך מרגשים שואה": על סרטי שואה והבנית הרגש במסעות לפולין ואדם חי	 חנהאל רוזנברג
123	"הדבר הראשון שרואים זה החזאית שלך": הזיקה בין העיסוק בקוד הלבוש לבין התפתחות זהות והדימוי העצמי במערכות החינוך הדתית-לאומית לבנות בישראל	 תפארת לוי, מעין טל ותullah הרץ
146		תקציריהם באנגלית

דבר המערך

החינוך היה ועודנו נשמה אףו של העם היהודי.מן אברהם אבינו, שה'ל ציירו את דמותו; כעוסק בחינוך העולם כולו לкриאה בשם ה'; דרך משה רבינו, המלמד תורה לעמו ישראל; ועד לנביאים וחכמי כל הדורות - לעולם עמד החינוך, על אתגריו, מטרותיו ותקותיו, במקודם הקהילה היהודית. לא פלא אפוא שהעם היהודי יצר לאורך הדורות תפיסות חינוכיות מגוונות; ומשום כך הגיון עומד בליבת הדיון שմבקש לעורר כתוב העת 'הגות בחינוך היהודי'.
בימים אלה אנו מצינים מה שניסה להקמת 'סמינר המזרחי', בית המדרש הראשון להכשרת מורים לחינוך הדתי בארץ ישראל, שברבות השנים הפך ל'מכללת ליפשיץ'. לימים, התאחדה המכלה עם 'מכללת הרצלוג' - והללו יצרו יחד את 'המכלה האקדמית הרצלוג' שתחת כנפייה רואה אור כתוב העת. הגילוון הוא אפוא חלק ממחיגות המאה להכשרת מורים דתיים בארץ ישראל, והמאמראים המכונסים בו נועדו לציין בין היתר את כברת הדורך שעבר החינוך הדתי בארץ ישראל, ובמדינת ישראל, במאת השנים שהלפו. חלק מן המאמראים - גם אם לא כולם - עוסקים במישרין בנושאים הקשורים להתפתחות החינוך היהודי במהלך שנים אלו.

הגילוון שלפניכם נוצר בתקופה סוערת בתולדות האנושות ובקורות העם היהודי. רוב מאמריו נגנו, נכתבו ונערכו בעיצומה של מגפת הקורונה השוטפת את העולם, ובתקופה של שביר פוליטי חמוץ המטיל את מדינת ישראל. משבר זה, אשר פגיעותיו במרקם החברתי העדין והמורכב של המדינה ניכרות בכל פינה, בולט במיוחד בתחום החינוך. היעדר תקציב חינוך עדכני, והיעדר ניהול סדור ורציף בידי קברניטי המדינה, יצרו קשיים רבים - כל זאת כאמור תוך כדי הצורך להתמודד עם קשיי משבר הקורונה. בימי משבר אלו, מן הראי לשוב ולעורר דיון מעמיק בסוגיות החינוך, לבחון לעומק את גבולותיו של החינוך היהודי ואת תוכניו, וללמוד ממשברי העבר ומהגותם של חכמי הדורות.

בדבר המערך' של הגילוון הראשון של כתוב העת, שראה אור בשנת תשנ"ט, כתוב ערכו הראשון ומיסידן, פרופ' יוסף טובי, את הדברים הבאים:

כתב העת, הפתוח למאמרים ולעווינים בעלי גישות שונות, להבעת דעתות מגוונות ולהשיבת חופשיות ומקורתית, מנוהל בכתב עת מדעי לכל דבר [...] ציבור החוקרים ואנשי החינוך הקורבים לנו שא, מכל בתי המדרש של החשיבה החינוכית, מזומנים אייפוא זהה להציג לפרסום את מאמריםיהם בכתב העת. מאמרים אלה יש להם להיות כתובים אם על דרך המחקר של מדעי החברה שagementם התרבותית ויישומית, אם על דרך המחקר של מדעי הרוח המסתפקים לכארה בעיון שבתוכם ללא הצהרה ¹ יישומית כלשהי.

1. י' טובי, 'דבר המערך', הגות בחינוך היהודי, גיליון א, תשנ"ט, עמ' 8-9.

דבר המרכיבת

הגילון האחרון של כתב העת, גיליון יא, ראה אור בשנת תשע"ה, ומماז מסיבות שונות חדל כתב העת מלظهور. אנו שמחים לשוב אל קריית ה cynion שהתווה פروف' טובי לפני מעלה מעשרים שנה. לאורך השנים פורסמו בכתב העת מאמרם רבינו עניין אשר עסקו בסוגיות חינוכיות מגוון זויות; אולם אליבא דامت, על אף ההצהרה העקרונית בדברים דלעיל, הרבה כתב העת לעסוק במחשבת החינוכית העיונית ובתולדותיה ומייצט לעסוק באתגרי החינוך העכשוויים בכלים אמפיריים של מדעי החברה. כאמור, אנו מבקשים לשוב אל המגמה המקורית של כתב העת, ולפיכך הגילון שלפניכם כולל שבעה מאמרים משני הסוגים. את הגילון פותח מאמרו של הרב יהודה ברנדס, אשר עוסק בהשוואה בין גישתם הרוחנית והחינוךית של הראייה קוק ורא"מ ליפשיץ, בסוגיות השילוב בין תורה ומדע. המאמר דן בהבדלי הגישות העקרוניים בין השניים בסוגיה חינוכית זו, אשר עמדה – ועדינה עומדת – ביסוד הניסיון לשלב בין עולמן של התורה והאמונה לבין קולות החוכמה הבאים מבחו, בעיקר מהעולם האקדמי. המאמר פורש מבט היסטורי רחב על המהלך המעשי שהובילו שני האנשים בעקבות תפיסותיהם העקרוניות. לבסוף מבקש המאמר להציג כיצד מחלוקת עקרונית בת מאות שנים זו השתללה אל המחלוקת הפנימיות המנסרות עד היום בחילול הזרים השונים במערכת החינוך הממלכתית-דתית בארץ.

מאמרו של עוז בלומן עוסק בתפיסתו ובפועלו של הוגה היהודי חשוב נוסף, שפעל באותה תקופה לערך, בראשית המאה העשרים, הל ציטילן. המאמר עוסק בכך מוכר פחות באישיותו הסוערת של ציטילן, וסוקר את דמותו כמחנך וכמורה – תחום שבו עסק במיוחד מעשרים שנה. תחום החינוך המשיך להעסיק את ציטילן גם לאחר שפרש מההוראה: רבים ממאמריו פנו אל הנושא, ומאמריהם אחרים עסקו בסוגיות חינוך – הן במישור הגותי, הן במישור המ prati . המאמר מציר את ציטילן, אשר על פי רוב נתפס כהוגה מיסטיון ומתבודד, כמו שתפס עצמו בתורו 'מחנן להמון' וכמי שביקש להציג אגדה יהודית לחינוך מוסרי ודתי ואף פעל למימושה.

המאמר השלישי בגילון עוסק בתמורות שחלו בדמות המורה בקהילה היהודית בצרפת בראשית המאה העשרים, כפי שהללו משתקפות בכתביו של הרב משה קלפון הכהן. המאמר, פרי עטו של רונאל עיטה, נع בין תיאור וניתוח ההיסטוריים לבין הצגת תפיסתו החינוכית של מי שהיה המנהיג הבולט של יהדות ג'רבה בשנים הראשונות. התמורות ההיסטוריות שפקדו את יהדות צפון אפריקה בכלל, ואת הקהילה בצרפת בפרט, הביאו את הרב קלפון משה הכהן לבצר את מערכת החינוך בקהילתו ולגונן עליה מפני זרים מודרניים. אחד הכלים המרכזיים שבהם השתמש היה ביצור מעמד המורה בקהילה ויעצובו כדמות מובילה.

במועד מאמרה של רעות ברוש עומדים שלושה סיפורים שמספר האדמו"ר החסידי רב שמחה בונים מפשיסחה, ובמטפורות השונות המופיעות בספרים אלה לדמותו של הרב. לטענתו ברוש, סיפורים אלה עוסקים במעשה החינוכי דרך מטפורות שונות, שמבuden נשפת תפיסתו החינוכית של רב שמחה בונים. מטפורות אלו מוצגות כ'שברות', כלומר כמטפורות שאנו מציגות דימוי שלם, נוץ ונאיibi של המעשה החינוכי, אלא מבקשות לשחק את המציגות

המורכבת באופן אוטנטי וכן, תוך נתינת מקום לחזקות ולכישרונות מצד אחד, ולראיות החולשות והפגמים מצד שני.

את הගילון חותמים שלושה מאמורים אשר מבקשים לנתח בכלים של מדעי החברה היבטים שונים של החינוך היהודי בישראל. אריאל לוין מציג ניתוח אידיאולוגי וקוריקולרי של תוכנית הלימודים למחשבת ישראל שכטב פרופ' דב רפל. המאמר מציג את האידיאולוגיה החינוכית שהנחתה את רפל, ומנתח את תוכנית הלימודים שగור ממנו תוך התמקדות באربעה תחחינים: הרציונל, המטורת, מבנה התוכנית וחומר הלימודים, וארגון ההוראה. המאמר משווה בין תוכניתו של רפל לתפיסות אחרות ותוכניות אחרות, וכן ברלבנטיות שלה ל洩ם בן דורנו.

את הדיוון העכשווי ממשיכים חנן אל רוזנברג ואדם צחי אשר מאמרם עוסק בסרטוי שואה ובהביבית הרgesch במסעות בני נוער לפולין. המאמר מבקש להעתיק את הקטגוריות הקולוניות, מההדודות עדמות אידיאולוגיות של ייצוג טראומת השואה, אל זירת המסעות לפולין. הוא מציע מבט מורכב, השואל על המחיר של מרכזיות העצמת הרgesch בסרטוי שואה ובמסעות לפולין, ומציע אפשרות עדינה יותר של שימוש ברגעש ככלי לפתיחת הלב ולהזדהות, וכשער לעיסוק עמוק בסוגיות של זהות, מוסר ומשמעות.

דילמת החינוך לערכי הצנויות היא דילמה ותיקה למדי, ובудין הנוכחי של מודעות לפערים מגדריים, אתגר החינוך לצנויות בולט אף יותר. את הගילון חותם מאמר העוסק בקשר בין החינוך לצנויות לבין התעצבות הזהות והדימוי העצמי של צעירות בחינוך הממלכתי-דתי. מסקנות המאמר מציגות את המחיר הכרוך בחינוך נוקשה לצנויות, לצד שרטוט של אפשרות לחינוך מכבד שאינו עוסק בהתוויות גבולות בלבד אלא מדגיש את הדיוון בסוגיות הצנויות מול התלמידות וelibונן עימן.

• • •

כתב העת 'הגות בחינוך היהודי' מבקש לחדש ימי כקדם ומזמין את ציבור החוקרים וההוגים החינוכיים לשЛОח מאמורים מפרי עטם בשלוות התחומיים שבهم הוא עוסק: מחשבת החינוך היהודי, תולדות החינוך היהודי, ואתגויי החינוך היהודי בעת הזאת. ניתן לשLOWה מאמורים הכתובים לפי המקובל במדעי הרוח, לצד מאמורים הכתובים לפי המקובל במדעי החברה. המאמרים עברו שיפוט אקדמי מלא.

תודתי נתונה לכל העובדים במלאה: לכותבים שתרמו מפרי עטם; לחבריו מערכת כתב העת, וחברים וחוקרים נוספים שקיבלו על עצם מלאכה – שלא על מנת לקבל פרס – בקריאת המאמרים ובחינוי דעתם עליהם; לעורך המשנה מר מתנאל ברAli, על עבודתו המאמצת והמסורת במקול תחומי יצירתי כתב העת; לעורך הלשון מר שמואל מרצבך, על ערכיה בטוב טעם ודעת; ולעורכת הגרפית גב' זהבה ולדמן על 'מתקנת הפנים', ועיצוב צורותם הנאה והமחדשת של פנים כתב העת ושל כריכתו.

איתמר ברנר
תמוז תשפ"א